

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 204/2020
11.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиле АА из Београда, чији је пуномоћник Љубиша Велишић, адвокат из ..., против тужене Предшколске установе „Звездара“ из Београда, ради поништаја одлуке и исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2920/18 од 18.04.2019. године, у седници одржаној 11.03.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2920/18 од 18.04.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2791/17 од 26.04.2018. године, ставом првим изреке, одбачена је тужба у делу којим је тужила тражила да се поништи као незаконита одлука Управног одбора тужене Предшколске установе „Звездара“ из Београда бр. .../... од 13.05.2016. године, као недозвољена. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужила тражила да се обавезе тужена да тужиљи на име накнаде штете због мање плаћене зараде за период од 01.10.2015. године до 31.12.2017. године, плати укупно 189.000,00 динара са законском затезном каматом до исплате, а што представља разлику новчаног износа зараде између припадајућег коефицијента 17,32 и исплаћене зараде по коефицијенту 14,88 и то у појединачним износима ближе одређеним у изреци пресуде са законском затезном каматом на сваки износ. Ставом трећим изреке, одбијен је приговор литиспенденције као неоснован. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2920/18 од 18.04.2019. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба тужиле и укинута пресуда Првог основног суда у Београду П1 2791/17 од 26.04.2018. године у ставу првом, другом и четвртим изреке. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужила тражила да се поништи као незаконито решење директора туженог број ... од 25.02.2016. године и одлука

Управног одбора туженог број .../... од 13.05.2016. године, у делу којим је одбијен приговор тужиље. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужила тражила да се обавезе тужени да тужиљи на име накнаде штете због мање плаћене зараде за период од 01.10.2015. године до 31.12.2017. године плати укупно 189.000,00 са законском затезном каматом на сваки месечни износ почев од 20. у наредном месецу за претходни месец до исплате, као неоснован. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом петим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 441. ЗПП, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У конкретном случају, није реч о парници из радног спора у смислу члана 441. ЗПП када је ревизија увек дозвољена, иако тужила у овом поступку тражи заштиту права из радног односа. Тужбени захтев усмерен је на оцену законитости решења директора тужене и одлуке Управног одбора тужене, којима је одлучено о законитости решења о коефицијенту за исплату зараде тужиље, као и захтеву тужиље за накнаду штете због мање плаћене зараде, што нису захтеви из члана 441. ЗПП, када би ревизија увек била дозвољена.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да је другостепени суд, одлучујући о жалби тужиље, укинуо првостепену пресуду, те је одлучио о захтеву странке. Међутим, ревизија није дозвољена по члану 403. став 2. тачка 3. ЗПП, јер се ова одредба може применити само у случају када се примењује општи режим допуштености овог правног лека према вредности спора, односно у случају када је реч о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не у споровима у којима је посебном одредбом Закона о парничном поступку одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спора није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају тужба у овој парници поднета је 16.06.2016. године, са захтевом за поништај одлука тужене о законитости решења којима је одређен

коэффициент за исплату зараде тужили и са захтевом за накнаду штете од 189.000,00 динара.

Имајући у виду да је побијани део правноснажне пресуде испод законом прописаног цензуса из члана 403. став 3. ЗПП за изјављивање ревизије, у том случају ревизија тужиле није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић